

De andre parter i appelsagen: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck), Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, bistået af Avocată N. Tuominen), Europa-Kommissionen (ved A. Demeneix, J.-F. Brakeland og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (ved avocats J.-F. Bellis og A. Scalini samt avvocato F. Di Gianni)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) SolarWorld AG betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Dimos Zagoriou (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Athinon — Grækenland)

(Sag C-217/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beslutning fra Europa-Kommissionen om tilbagebetaling af udbetalte beløb, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — tvangsfuldbyrdelse — gennemførelsesforanstaltninger — fastlæggelse af, hvilken national domstol der har kompetence i tvangsfuldbyrdelsessager — bestemmelse af den person, der skal betale en pengeydelse — betingelser for anvendelsen af nationale procedurebestemmelser — medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2018/C 005/10)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efeteio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europa-Kommissionen

Sagsøgt: Dimos Zagoriou

Konklusion

- 1) Artikel 299 TEUF skal fortolkes således, at den ikke fastlægger valget af, hvilke nationale domstole der skal have kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende tvangsfuldbyrdelsen af Europa-Kommissionens retsakter, der i henhold til den nævnte artikel indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, og som kan tvangsfuldbyrdes, idet denne fastlæggelse henhører under national ret i medfør af princippet om medlemsstatens procesautonomi, forudsat at denne fastlæggelse ikke begrænser EU-rettens anvendelse og effektivitet.

Det tilkommer den nationale domstol at afgøre, om anvendelsen af de nationale processuelle regler på søgsmål om tvangsfuldbyrdelse af de i artikel 299 TEUF omhandlede retsakter medfører forskelsbehandling i forhold til de procedurer, der gælder for nationale tvister af samme art, og efter en fremgangsmåde, som ikke gør tilbagesøgningen af de i disse retsakter omhandlede beløb mere vanskelig end i lignende tilfælde om gennemførelsen af tilsvarende nationale bestemmelser.

- 2) Artikel 299 TEUF og Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter og Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen, skal fortolkes således, at de ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fastlægger de personer, over for hvem der kan søges tvangsfuldbyrdelse i henhold til en kommissionsbeslutning om tilbagebetaling af udbetalte beløb, der kan tvangsfuldbyrdes.

Det tilkommer national ret at fastlægge disse personer under iagttagelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. november 2017 — Jan Theodorus Arts mod Veevoederbedrijf Alpuro BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene)

(Sag C-227/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 73/2009 — enkeltbetalingsordning — kalveopdrætter, der har indgået en integrationskontrakt — et aftalevilkår, hvorefter engangsbetalingen tilflyder integrationsvirksomheden — lovlighed)

(2018/C 005/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Theodorus Arts

Sagsøgt: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006 og (EF) nr. 378/2007 samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for et aftalevilkår, hvorefter størrelsen af den støtte, som en kalveopdrætter kan gøre krav på i henhold til enkeltbetalingsordningen, tilflyder en integrationsvirksomhed, såfremt overførslen af denne støtte indgår i et arrangement med gensidige rettigheder og forpligtelser, som er aftalt mellem parterne i integrationsaftalen.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.